

la veu

de Benicarló
de Benicarló

BALANÇ DE FESTES

Conservatori Professorat per mèrits propis i a la carta

ENTREVISTA AMB MANUEL BAIXAULI

Festes amb pocs incidents llevat de la venda irregular de begudes

text REDACCIÓ

Agustín Parra, cap de la Policia Local de Benicarló, va reconèixer que la regulació d'horaris durant la setmana de Festes Patronals ha aconseguit reduir les queixes i incidents en la ciutat. Enguany com novetat s'ha pactat l'horari de finalització dels actes amb ambientació musical, com revetlles i concerts.

“Es va decidir que acabarien tots com a màxim a les dues de la matinada. D'aquesta manera, quan un veí cridava per a queixar-se li podríem dir a quina hora acabava i ja no tornaven a cridar”, va explicar. Aquest senzill sistema ha fet que les queixes relatives a actes musicals, “s'han reduït

ve de la pàgina anterior

enguany a 26 enfront de 33 de l'any passat". D'altra banda, els més joves del municipi s'han comportat de forma exemplar, complint l'horari de tancament del recinte de les penyes a l'hora establida. Les úniques queixes dels veïns han derivat de l'eixida massiva dels joves del recinte, situat als afores de la localitat. "Quan arribaven al nucli urbà es paraven a parlar i creaven molèsties als veïns", va detallar Parra.

I és que malgrat ser unes festes massives i multitudinàries, "la problemàtica ha estat molt reduïda. Els serveis que hem hagut de fer s'han reduït en més de cent. En total, només 118". Els festejos taurins han provocat un total de 22 assistències menys que l'any anterior. Marcos Marzal, regidor de Seguretat Ciutadana, va destacar que "el dispositiu de seguretat ha funcionat perfectament. La comissió de festes ho tenia tot preparat, amb encarregats de cadascun dels actes". L'edil va destacar que "han estat unes

festes molt participatives". En aquest sentit es manifestava també el regidor de Festes, Álvaro París qui va assenyalar que "cada vegada més la gent participa en els actes que organitzem, que per a això ho fem". Amb aqueixa intenció, va dir, es treballarà també de cara a l'any que ve.

D'altra banda, cal destacar l'actuació realitzada per part de la Policia Autonòmica contra dues barres de bar que de forma il·legal estaven venent els seus productes en la plaça de bous. A dues comissions falleres de la ciutat, la Falla El Grill i la Falla La Barraca, se'ls clausurava el bar que tenien instal·lat en el recinte, al mancar dels permisos necessaris. A més, els agents també van intervenir contra el regent de la barra que la

Comissió de Festes trau a licitació cada any en el recinte on es realitzen els actes de gala i els concerts de festa. En aquest cas, l'actuació va derivar en una multa al descobrir que havia treballadors que no tenien el pertinent contracte de treball.

PROFESSORS I CONSERVATORI

text REDACCIÓ

Alumnes i pares d'alumnes del Conservatori de Música Mestre Feliu de Benicarló han obert una sol·licitud a l'Ajuntament de Benicarló, a través de Change.org, perquè contracte per el proper curs professors que ja estaven treballant allí. En l'escrit, que porta recollides més de cent signatures de suport, asseguren que "hem tingut notícia de la intenció de l'Ajuntament de la nostra localitat, de cobrir les places de professor de Llenguatge Musical, Piano i Cant utilitzant una borsa de treball d'altre organisme públic ja creada" i en la qual no figuren els professors que han impartit les citades especialitats durant el passat curs escolar ja que han finalitzat el seu contracte de treball. La iniciativa popular reconeix que el consistori benicarlando "actua amb la millor de les intencions, com no podria ser d'altra manera, amb la finalitat d'intentar que les esmentades especialitats disposen de professor ja des de principi de curs, evitant així retards perjudicials per als alumnes i el Conservatori en general", com ha succeït en altres cursos escolars.

Grans professionals

També són conscients els signants de l'escrit que "l'Ajuntament, com tampoc podria ser d'altra manera, pretén cobrir les places amb professors de la màxima qualitat i actuant segons les normes legalment establides, en benefici del Conservatori del que merescudament ens enorgullim tots". És per això que han puntualitzat al consistori, com gestor del conservatori que "els professors abans esmentats són un exemple de qualitat humana i dedicació al seu treball i s'han guanyat amb els anys el respecte i l'estima d'alumnes

i pares". Els peticionaris consideren que els tres docents "mereixen ser tractats amb justícia i equitat i que s'han guanyat sobradament el dret de poder defensar el seu lloc de treball i poder competir amb qualsevol altre aspirant a la seua plaça, competició de la qual, estem convençuts que eixirien victoriosos". Per tot això han sol·licitat a l'Ajuntament de Benicarló que no deixi fora de competició als esmentats professors "perquè suposaria un gran perjudici per al Conservatori i un afront a la justícia i a l'equitat per la qual tot organisme públic ha de vetllar".

Bon treball

A favor dels docents sostenen que és de gran importància per als alumnes la continuïtat del professorat, sempre que aquest siga de qualitat i complisca satisfactoriament les seues funcions docents. Els tres professors que ara han finalitzat el seu contracte "han estat fins a la data excel·lents educadors, no solament complint amb el treball pel qual eren remunerats, sinó, seguint la línia de molts dels professors del centre i anant més enllà de les seues obligacions, han estés el seu esforç docent mes allà dels horaris i de les funcions que els eren degudes i han fet possibles moltes activitats i esdeveniments que han beneficiat en gran mesura als alumnes, al Conservatori i a la localitat".

La versió Oficial

La regidora d'Educació, Rocío Martínez, sosté que "l'Ajuntament està treballant perquè el pròxim curs comence amb tota normalitat, amb la incorporació de tots els professors de totes les especialitats". La regidora ha recordat que en la reunió mantinguda amb representants de l'AMPA del Conservatori i de l'alumnat "se'ls ha comunicat la voluntat de l'Ajuntament de vetllar pel bon funcionament del centre i s'ha informat que des del Departament de Recursos Humans s'està treballant per la constitució d'una nova borsa de treball per a cobrir les necessitats de professorat per al curs 2014-2015". No obstant això, fins que la nova borsa entre en vigor, l'Ajuntament "buscarà les alternatives necessàries perquè els alumnes tinguin tots els serveis coberts. Una de les possibilitats que s'està remenant és la d'utilitzar borses de treball ja constituïdes d'altres administracions, només fins que la borsa pròpia de l'Ajuntament estiga constituïda", va concloure.

UNA CANÇÓ, UN SÍMBOL

text REDACCI

Com cada primer diumenge de festes, la Coral Polifònica Benicarlanda va oferir el tradicional Concert de Festes, enguany dedicat a cançons que s'han convertit en símbols.

L'auditori Pedro Mercader de Benicarló va acollir diumenge 17 el concert "Una cançó, un símbol". Una imatge projectada en una pantalla va servir per a representar el símbol de cada peça interpretada. A més, diferents coralistes van explicar què representava cadascuna de les corals bé per a l'autor, bé per al públic, o bé per a la pròpia coral. D'aquesta manera, es van poder escoltar temes tan coneguts i tan diversos com "Alfonsina y el mar", símbol de la mort, "New York, New York", símbol de les noves oportunitats, "A quién le importa", símbol de la llibertat o "Boig per tu", símbol de l'amor. Juan Vicente Lladosa al piano, David Maura a la bateria i Leroy Ariza al baix van acompanyar les veus de la coral que van posar el públic dempeus.

La sorpresa, fora de programa, van ser els dos temes elegits pel director, David Rubiera, com a bis i que van fer emocionar tota la sala. Eren les havaneres "Gijón del alma" i "Vent de nostàlgia, havanera de Benicarló", símbols de la ciutat on va créixer i de la ciutat que ha acollit professionalment el jove director de la coral.

L'entrega d'un ram de flors per a ell i un altre per a la dama de la coral, Nazaret Villanueva, va posar punt i final a l'acte.

PODEMOS ES PRESENTA A LA COMARCA

text NAT LIA SANZ

La Plaça Hort dels Escribano de Vinaròs es va quedar menuda per a acollir a tots els que, convocats per la coordinadora inter-cercles PODEMOS de la província de Castelló es van acostar per a escoltar a Arcadi Oliveres i a Juan Carlos Monedero.

La convocatòria que, amb més de 400 assistents, va desbordar totes les expectatives, va servir una vegada més per a prendre el pols al carrer i evidenciar les ganes de canvi per part d'una ciutadania cansada d'una classe política obstinada en allunyar-se del poble i a governar solament de cara als interessos d'unes minories. En les xarrades es va parlar sobre els abusos dels poders polítics i econòmics, qüestions d'activisme ciutadà i sobre la necessitat de empoderar a les

persones parar recuperar el poder que les classes polítiques s'han arreplegat per a si i recuperar el govern del poble i per al poble.

LA FESTA DE LA CARXOFA, D'INTERÈS TURÍSTIC AUTONÒMIC

text NAT LIA SANZ

La Conselleria d'Economia, Indústria i Turisme ha declarat la Festa de la Carxofa de Benicarló com Festa d'Interès Turístic Autonòmic.

Amb aquesta, ja son dues les que celebra Benicarló al llarg de l'any, ja que recentment també va ser declarada la de Sant Antoni. La declaració servirà per a donar una empenta definitiva a una festa que ha suposat per a la ciutat una important repercussió econòmica, turística i comercial, tant a nivell comarcal com provincial i autonòmic. El director general de Turisme, Sebastián Fernández, ha comunicat a l'Ajuntament la decisió de la Conselleria d'aprovar la sol·licitud del consistori de declarar la Festa de la Carxofa com Festa d'Interès Turístic Autonòmic, "tenint en compte en aquesta celebració concorren característiques i peculiaritats de singular importància i que són d'indubtable atractiu turístic". La resolució de la Conselleria es completarà amb la publicació en el Diari Oficial de la Comunitat Valenciana i amb la inscripció en el Registre Especial de Festes, Itineraris, Publicacions i Obres Audiovisuals d'Interès Turístic de la Comunitat.

La notícia de la declaració representa un pas avant decisiu en la consolidació de la Festa de la Carxofa i suposarà una empenta definitiva per a un esdeveniment que, després de 21 edicions, ha posat en evidència la força d'una tradició popular, com és el cultiu de la carxofa. La Festa de la Carxofa, avalada per una Denominació d'Origen (l'única de la província), ha aconseguit implicar a tots els sectors econòmics i socials de Benicarló i ha suposat una important repercussió econòmica, turística i comercial, tant a nivell comarcal com provincial i autonòmic. La resolució de la Conselleria representa el suport de les institucions valencianes de cara a mantenir el nivell aconseguit en les últimes edicions de la Festa de la Carxofa, que han aconseguit una destacada repercussió mediàtica, i avala tot el treball que en els últims 21 anys s'ha portat a terme des de l'Ajuntament, a través de la Regidoria d'Agricultura,

però també des del Consell Agrari, el Consell Regulador de la Denominació d'Origen «Carxofa de Benicarló», així com l'Agrupació de Restauradores, la Cooperativa Benihort, i entitats socials absolutament involucrades en la festa com l'Associació de la Dona i l'Associació de la Dona Lauradora.

DISPUTA ENTRE VEÏNS ACABA AMB UNA MORT

text NAT LIA SANZ

Antonio, de Barcelona, estava a punt de jubilar-se i als seus 65 anys, veïns i amics el qualificaven com “una persona afable, gens conflictiva”. Araujo és un descendent del País Basc, concretament de Vitòria, que residia des de fa un any a Benicarló i treballa en un hotel. Fatal destinació que va fer que fins a esta passada setmana compartiren veïnat.

Tots es van quedar de pedra quan van conèixer la notícia que Antonio havia mort d'un tir en la cara, presumptament a mans del seu veí basc. El català residia a Benicarló des de fa poc menys d'un mes en un pis llogat a l'avinguda Papa Luna nº 85, prop del terme municipal de Peníscola. Fins allí va arribar acompanyat de la seua dona i el seu gos. Dimarts, a les 15,30h. i segons informaven fonts municipals, es produïa el fatal succés. Les bordades i les suposades molèsties provocades pel gos, provocaven que el basc, que també és propietari d'un gos, iniciara una disputa verbal amb el català. Fatal destinació també que va fer que aquest tinguera un arma de foc en el seu domicili amb la seua corresponent llicència. Pel que sembla, el presumpte assassí és caçador.

Araujo li va propinar un tir sota l'ull que va acabar amb la vida d'Antonio, que va acabar els seus dies en el replà de l'escala. Tres dotacions de Policia Local, dos de Guàrdia Civil i una SAMU es van traslladar fins al lloc dels fets, encara que els sanitaris no van poder fer res per salvar la vida del català. El presumpte assassí i la seua dona, aquesta com a testimoni dels fets, van ser detinguts i traslladats a les casernes de la Guàrdia Civil de Benicarló i Peníscola per a prendre'ls declaració per separat. La vídua del mort va precisar assistència psicològica. La Policia Judicial està investigant el cas, encara que els veïns han assegurat que no es coneixien desavinences anteriors entre els protagonistes del succés que pogueren presagiar aquest final.

No obstant això, no és la primera vegada que hi ha queixes en la zona per les bordades dels gossos. Veïns de l'entorn de l'edifici on es va produir l'assassinat van assegurar a aquest rotatiu que “hi ha nits en les que no es pot dormir. Hi ha molts gossos que dormen a la intempèrie i quan comença a bordar un, acaben fent-ho tots al mateix temps”. La problemàtica, diuen, s'aguditza a l'estiu, quan la majoria de veïns dormen amb les finestres obertes i s'incrementa l'ocupació en apartaments i xalets de la zona.

ENTREVISTA AMB MANUEL BAIXAULI

Entrevista

text

JOSEP MANUEL SAN ABD N

Manuel Baixauli (Sueca, 1963) és pintor i escriptor. Es va donar a conèixer l'any 1998 amb el recull de contes *Espiral* (Proa), l'any 2001 va publicar *Verso* (Ed. Bromera). Però va ser amb *L'home manuscrit* (Proa, 2007), guardonada amb diversos premis, que va ser àmpliament conegut en l'ambient literari. Fa uns mesos va publicar *La cinquena planta* (Proa). Està basada en un fet real, l'autor va patir l'any 2005 el síndrome de Guillain – Barré, durant quaranta – dos dies va quedar postrat a l'UCI de l'hospital amb paràlisi total. Després es va anar recuperant, a poc a poc, durant quatre mesos en un sanatori.

La novel·la està narrada amb una tècnica i un estil impecable. Té una estructura pròpia d'un documental, on es dona veu a diversos personatges i on conviuen diferents gèneres literaris. Tot això fa que la seua lectura siga molt atractiva. Sobre *La cinquena planta* i altres qüestions de la seua obra literària hem mantingut aquesta conversa amb l'autor.

Per què la presència de la mort és tan important en els teus llibres?

Llevat d'unes desenes d'anys, passem la resta del temps morts. Els morts estan presents a cada moment de la nostra vida quotidiana, i no sols en el record. Les parets que ens acullen, gran part dels llibres que llegim, molta de la música que escoltem, del cine i de la pintura que veiem, són obra de morts.

Has dit en alguna entrevista, i es pot llegir en la novel·la, que en el sanatori en què vas estar ingressat, ningú no s'havia plantejat mai per què no es podia accedir a la cinquena planta. Representaria aquest lloc el món dels malsons, del subconscient, d'aquelles coses desagradables de les que volem fugir?

Hi ha molta gent que no es planteja res que vaja més enllà de les necessitats pràctiques de cada dia. Si els parles d'alguna cosa que escape a la prosa quotidiana diuen, amb sorna, que estàs filosofant. I, precisament, el que ens diferencia d'un gos o d'una formiga és, sobretot, aquesta capacitat mental d'anar més enllà. Allò que en diguem vida espiritual. La cinquena planta no sols acull malsons, també hi ha el desig i les il·lusions.

Em una altra entrevista has dit que *La cinquena*

***planta* “és una història real que t'has inventat.” Quin ha estat el seu procés de creació?**

Sempre partisc d'alguna imatge. En aquest cas es tractava de l'interior de la cinquena planta de Sanatori, que em fou impossible visitar i que la meua imaginació, insatisfeta, ha ocupat. L'espai vetat ha esdevingut un brollador de personatges i de vivències.

El violinista Fix, Foto, Timoteu, Orofila...personatges que apareixen en la novel·la, viuen, voluntària o involuntàriament, al marge de les

regles establertes per la societat. Per què t'interessen aquests personatges?

M'atrauen els individus imprevisibles. És trist endevinar com és un individu simplement per com va vestit o com es comporta. Les persones més interessants escapen als estereotips. Igualment, m'atrauen els individus que tenen un llum encés dins del cap. Una ambició, una esperança, que els empeny.

La casa de B, la casa d'Orofila, la casa ambulat...hi moltes cases a la novel·la. Què fa que les cases siguen per a tu tema literari?

No m'ho vaig plantejar mentre escrivia, però és obvi, llegint *La cinquena planta*, i també *L'home manuscrit*, que els espais que habitem m'obsessionen. L'entorn arquitectònic condiona molt l'individu. Pot constrènyer-nos o pot alliberar-nos, segons el cas.

El records de la infantesa que evoca B, tenen un aire molt trist, de vegades fins i tot provoquen una mica de por.

Em fascina la por. Fer-ne o patir-ne. És una emoció contradictòria, que em fa feliç i dèbil alhora.

Has escrit que “l'escriptura, que m'obligava a reviu l'infern, m'ajudà a perdre'n l'aprensió”. És la literatura, l'art en general, una forma d'alleujar els dolors?

I tant. L'art és una religió per a molts agnòstics. Expressar-se artísticament és fer un drenatge d'ombres personals. És útil per a l'autor, però també per al lector que s'hi identifica.

El fet de ser també pintor, t'ha influït a l'hora de crear els paisatges de la novel·la?

Jo crec que sí, de la mateixa manera que la meua pintura està influïda per l'escriptura. Sempre, quan escric, veig primer les escenes. Sóc un escriptor figuratiu, tot i que tracte de moltes coses que no es veuen.

EDITORIAL

948

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Una barra lliure de festes

No és d'estranyar que cada vegada que tanquem un cicle de Festes d'Agost les nostres autoritats sempre acaben dient que han esta les que menys incidents han tingut dels últims anys. Enguany no ha estat una excepció i, en paraules del regidor Marzal "el dispositiu de seguretat ha funcionat perfectament. La comissió de festes ho tenia tot preparat, amb encarregats de cadascun dels actes". I així va destacar que "han estat unes festes molt participatives".

Òbviament no ha estat tot del color de rosa, sobretot pel fet d'haver enxampat la Policia Autonòmica dos barres de venda de begudes, en el recinte portuari durant la celebració dels bous, que estaven il·legalment. I no parlem del fet que enxampen també als responsables de la barra del bar del recinte dels concerts amb treballadors sense complir tots els requisits legals en la seua contractació.

Esta clar que la resta de qüestions com la brutícia al voltant del recinte de les penyes, el desgavell alcohòlic intrínsec que aquestes porten, la poca puntualitat d'alguns actes o el seu solapament que feia que no pogueren ser gaudits per tots, o el xicotet detall de no veure el programa de festes menut també en valencià... són, com

comentàvem, anècdotes festeres tradicionalment conegudes.

De tota manera, encara i la xicoteta crítica constructiva, cal felicitar la Comissió de Festes pel seu esforç, tot i les seues limitacions pressupostàries, al portar endavant aquestes festes del 2014. Enhorabona!

Conservatori a la carta

Està clar que el Conservatori de la nostra ciutat té la qualitat que té, sobretot, per les ganes que fica el seu professorat a l'hora de gestionar-lo, tant econòmicament com educativament. Això ha portat a una curiosa iniciativa de pares i alumnes, articulada a través de Change.org, perquè l'ajuntament contracte pel curs que ha de començar uns professors que ja hi estaven el curs passat i que, segons alumnes i pares, havien treballat molt bé i eren del grat de tothom.

El problema sorgeix quan el nostre ajuntament vol contractar el professorat a partir d'una borsa externa on aquests no hi són. Està clar que la veu de pares i alumnes ha de ser tinguda en compte però, òbviament, la legalitat és la que ha de marcar aquest tipus de contractació. No pot ser d'altra manera. Però arribat aquest punt, tal volta, pares, alumnes i Ampa, s'haurien de preguntar perquè passa açò. I ací sorgeix el problema endèmic del nostre Conservatori quan arriba el setembre sense el professorat contractat pel fet de tenir alguns d'ells contractes excessivament ajustat en el temps perquè així l'ajuntament s'estalvia diners.

Cada part mira el seu sarró segons el seu interès, lícit sens dubte. Ara, si volem qualitat, és una obvietat que la precarietat laboral no ajuda en res, tot el contrari que l'estabilitat professional que l'acaba incentivant.

Tal volta per ací és per on caldria que pares, alumnes, i Ampa enfocaren la qüestió per deixar l'ajuntament sense arguments en aquest tipus de contractació que es contrària a la qualitat.

CARXOFA I PANISSOLA

CARXOFA: per a la comissió de festes, per portar endavant el programa establert malgrat les inclemències del temps... i algun que altre entrebanc més.

PANISSOLA 1: per a la comissió de festes, per permetre que al recinte de bous s'instal·len bars il·legals. I per permetre també que hi hagen treballadors il·legals a la barra de la pista annexa. I per no començar a hora molts dels actes. I per l'excessiu protagonisme que continua donant-se a les "begudes espirituoses", sobretot al recinte de les penyes. S'ho haurien de fer mirar... i molt.

PANISSOLA 2: als organitzadors de la volta al terme, que van amollar a la gent a caminar, com si non res, en una preemergència decretada....per sort no va pasar res!!! Igual que a dalt, també s'ho ahurien de fer mirar... i molt.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LA

Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2014)

Nom: _____ Cognoms: _____
 Domicili: _____ Telèfon: _____
 Població: _____ CP: _____ DNI: _____
 Correu electrònic: _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura: _____ Benicarló a dia _____ de _____ de 2014

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA:

ADREÇA:

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE:

IBAN DEL COMPTE:

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'**Associació Cultural la Feram de Benicarló** per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló. **IBAN: ES87 3162 1201 0711 5377 6529**. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4
La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

www.3x4.info

twitter:

@Elstafaners

mail:

veubenicarlo@gmail.com

benicarló al día
diari digital de benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Un nou BIC

Bé, després del xicotet parèntesi fester, que tot siga dit no ens ha arribat a un queixal, ací ens veieu tornant al tall i esmolant la llengua per tornar a destralar sobre aquells temes que ningú vol tallar. Per això mateix, arribar i moldre, per què no comencem per un problema endèmic del nostre poble que es produeix cada vegada que cauen quatre gotes? Diem les inundacions de ponts i camins. Quina "sort" que hem tingut amb la sequera que ha durat vora vuit mesos! Clar, de sobte s'acaba la sequera i ja tenim a més d'un tafaner, amb més raó que un sant, proposant que les "tradicionals" inundacions de totes les eixides de la ciutat que es produeixen cada tardor siguen declarades Bé d'Interés Cultural (BIC), com a mínim igual que els espectacles taurins, les bandes de música o les falles (*sic*). I això què significaria? Doncs molt fàcil, permetria sufragar una mica les maleses que ens deixen. No us pareix? Tal volta així, amb un rampell de pocavergonya... va hi ho apanyen! De tota manera no us en feu il·lusions!

Albaes 2.0

I ara comencem amb el que toca: les festes. De pedra ens van quedar els tafaners. I és que Benicarló és la primera ciutat del món on les albaes les canten les dones. Sí, les dones les canten a les dones. Tot molt modern. Vaja per davant el nostre aplaudiment per la recuperació de la Nit d'Albaes a la Reina i dames de la ciutat, però d'aquesta manera... doncs no. Un grup de goles masculines, ben conegudes i reconegudes a la nostra ciutat, cantava uns versos impossibles d'adaptar a tan poca música. Les dones els feien els cors... i així ho deixem. A més, de debò, poques notes musicals per a tant de vers. Els cantadors s'atropellaven per poder dir tot el que tenien escrit als

textLA COLLA DE TAFANERS

papers... que no cabia en la partitura de les albaes. En fi, que ja ho diuen... *sapatero a tus zapatos*. I així ho deixem també. A vore, repetim que aplaudim la iniciativa, però la decisió de la Comissió de Festes, que enguany ha reunit a la Reina i Dames a la porta de l'ajuntament, on se'ls van cantar les albaes, doncs tampoc. I és que es trenca la màgia de l'acte, que consisteix precisament en anar voltant pel poble i acudir a casa de les protagonistes. Al final ho han convertit en un espectacle de carrer, que res té a veure amb la veritable essència de les tradicionals albaes. I és que en aquest poble, com al paràgraf de dalt, les tradicions les fem així... d'un dia per a l'altre.

Brossa medieval i recollida selectiva

I parlant de tradicions, una altra de molt típica del centre del poble a l'acabament de les festes: veure com queden els carrers del centre després del pas del Mercat Medieval. Tot molt ecològic, alternatiu i biodegradable... una mostra de civisme i respecte cap al nostre patrimoni (compte, que açò ho heu de llegir amb ironia): la porta de la Casa del Marqués semblava la d'un abocador! Munts de caixes de cartró que ningú es va dignar a portar al seu contenidor adient segurament perquè a l'edat mitjana no s'estilava encara això de separar per reciclar i davant d'aquella façana medievalitzant, és clar, "mercaders" i "bufons" no es van poder aguantar de deixar els *souvenirs*.

Rètol desaparegut

Això sí, tot el contrari del rètol de "Bones Festes" de la plaça de la Constitució (que devia molestar més que les capsas de dalt), que amb un rampell de neteja matiner va ser el primer que va desaparèixer. Dilluns a les set del matí no en quedava ni rastre! Devien tindre temor que algun lladre se l'emportés per vendre'l a Peníscola, on fan les festes a setembre. De tota manera, per les tanques que envoltaven la plaça no patien perquè van estar allí prou més temps. O pesen massa per emportar-se-les tan ràpidament o no ens hem enganyat i el rètol que desitja bones festes l'havien pagat entre diversos ajuntaments i se l'han d'anar passat al ritme de les festes.

Cadires unisex

Això sí que s'ha reconèixer: la comissió de festes és capaç de reunir en una sola decisió la paritat que el partit del govern sol saltar-se, la contenció del gasto i la reivindicació de les persones LGTB (per als antics, lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals en les

ve de la p gina anterior

diverses combinacions possibles). Ho va aconseguir amb el lloguer d'unes cadires especialment dissenyades per a aquestes persones, les que ofereix l'empresa Gay de Barcelona, i a més va contractar el model Supreme! Com que allò de l'assento reliquioso ja ha quedat clar que ha passat a la història (recordeu els afers del Natzaré de la família Colón i el tema dels portadors de sant Pere), des d'ací proposem el nou lema per a promocionar la ciutat: Benicarló gay friendly. I signar un contracte en exclusiva amb la companyia Gay de Barcelona.

Comença la privatització de les festes públiques?

De pasta de moniato ens hem quedat. Resulta que enguany el programa de festes incloïa una Festa Privada organitzada per una

comissió fallera de la ciutat. Sí, el que llegiu, una Festa Privada... fallera (i és que allà on es fica una falla...). Doncs segons sembla (nosaltres no hi vam anar, pos que sí, que pagarem a festes?), després de pagar el corresponent tiquet es podia gaudir de diferents activitats a l'entorn dels carrers on es planta la falla. Òbviament, tot amb el vistiplau de la comissió de festes. Ui, això vol

dir que es deixa que una entitat del poble traga benefici del treball i dels impostos de la resta de ciutadans aprofitant les festes? Una cosa com les penyes que diuen alguns. Tot i que aquestes, és veritat, fan activitats gratuïtes. Els tafaners, com no pot ser d'altra manera, sempre ens preguntem el perquè de les coses: si una penya de la ciutat obrira una barra i organitzara una revetlla a falles, la deixarien? Ah, que això no es pot? Que són les festes més tradicionals de Benicarló? Que no té res a veure amb els ninots? I això on ho diu?

Jo el primer! (història d'un tafaner matiner)

Són les set i mitja del matí. No puc dormir i me'n vaig a passejar pel Morrongo. Em descalço i mentre la màquina va netejant l'arena vaig passejant i remullant-me els peus a la vora de la mar, on apleguen les ones d'una mar prou tranquil·la, intentant no molestar la màquina quan s'apropa a la vora. Als poc minuts de passeig veig que apleguen gent major carregats amb cadiretes plegables i para-sols. Uns les porten a les mans, sota el braç, agarrant-les com poden. Altres porten tot el material de platja amb un carret. És curiós, tots s'aturen quan apleguen on s'acaba les passarel·les de fusta. No envaeixen la platja. Allí estan esperant que la màquina acabe la faena de neteja de l'arena: va passant i repassant, i torna a passar i repassar. I jo de punta a punta del Morrongo una i

ve de la p gina anterior

una altra vegada. Quan ja estic a punt de tornar-me'n cap a casa, sento unes claxonades de la màquina. Em giro a veure si estic molestant el treball del maquinista, però no, el toc de clàxon no és per a mi. Llavors veig que tota la gent que estava esperant a les passarel·les comença a córrer, ha estat l'avís, per a agarrar els millors llocs de la platja. A la mateixa voreta de la mar. Encara no són les vuit d'un dia de festes d'agost. Vaig a desdejunar (un té i tres maries), a veure l'ancierro i a esmorzar.

Aclariments i propostes

A la vista està (a la foto d'ací al costat en realitat) que el llibret de festes hauria d'incloure alguns aclariments perquè els participants, *benicarlandos y turistas que nos visitáis*, conegueren el desenvolupament estàndard d'alguns actes. Posem per cas el pa i porta o sopar enfaixat. En realitat, no es tracta d'agafar la cadira que més t'agrada i emportar-te-la on la teua colla vol fer el sopar, ni pararte-la a la porta de casa o a la marquesina de l'autobús per esperar-lo més còmodament... No és això, no. L'objectiu de l'acte és un altre, i té més a veure amb el fet de compartir un lloc comú tots els ciutadans, una mena d'àgora al centre del poble on tots ocupen llocs sense distinció ni preeminències, cosa que facilita la trobada i l'intercanvi d'opinions enmig del clima festiu. Trobem que deu ser una cosa així, no? També fa mal efecte que l'endemà al matí els vianants que travessen la plaça, com si això no fóra prou, hagen

d'esquivar els contenidors plens a curmull de brossa. A veure, igual que darrere de cada matxo va un operari amb un cabàs per si d'allò

quan vénen els reis d'Orient (bé, ara ja vénen motoritzats, però podem parlar del que passa després de la volta dels matxos de sant Antoni), no podrien ser retirats els residus del sopar en acabar l'entaulada? Això o plantar enmig de la plaça el punt de recollida selectiva que s'instal·la els dissabtes i els veïns podrien fer puntets per rebaixar-se la factura de la brossa.

Debat de profunditat

Com ja deu suposar cada setmana al si del consell de redacció es descabdellen debats de tal profunditat que difícilment poden passar a unes pàgines destinades al poble en general. És obvi, no? L'últim episodi ha tingut lloc durant la setmana de festes. Mentre uns es rebolcaven en les més baixes inclinacions al recinte de les penyes i en altres recintes, a ca *La Veu* ens reuníem per a una reflexió oberta - un *círcol* en diuen ara- sobre el paper de dones i hòmens en la festa. I la cosa no ha quedat sema!

La Veu 1: Jo donaria la panissola a una societat que segueix tractant les dones com a inferiors i que, aprofita les festes per acontentar-les donant-los "càrrecs" representatius de rellevància sense substància uns dies a l'any. Però bé... entenc que esta és una opinió molt minoritària i reaccionària i que potser, mereix una explicació més extensa. De moment, Visca la Reina de Festes! Visquen les dames i dametes!!

La Veu 2: Home! A mi l'altre dia se me'n reien perquè deia que era sexista que hi hagueren dames i no "damos" o com s'haguera de dir. Em sembla una cosa del segle passat. I si hi ha xics i xiquets que volen representar el poble?

La Veu 3: Doncs faríem com a Vinaròs... reis del carnaval!

ve de la p gina anterior

La Veu 4: Jo crec que enfocar el tema per la igualtat de sexes és millor que criticar tan durament que les reines i dames son simplement “floreros”, encara que realment son això. Però es pot deixar caure, és clar.

La Veu 1: Es veu que estava adormit i veig ara que ho he deixat una mica embolicat. A vore si ara ho poso millor. Panissola: Per a un poble que tracta les dones com a inferiors i que aprofita les festes per acontentar-les repartint, en base a criteris superficials, “càrrecs” representatius sense substància uns dies a l’any. Crec que ara està una miqueta millor.

I ací us demostrem, per tancar aquest seguit de tafaneries sobre les festes que ha omplit tantes pàgines de *La Veu* d’aquesta setmana, que la cosa estava més calenta del que us pensàveu. Mireu, el lluminós d’una de les nostres

farmàcies indicant la temperatura. No és un muntatge, 56 graus centígrads a la pantalla.

Cartells curiosos

El concepte de col·laboració ciutadana es molt ample i ens agradaria incloure en ell els dos extrems. Per una banda, es una

vergonya que a la biblioteca els benvolguts ciutadans es dediquen a escopir al terra, com indica el cartell que haurà ficat, desesperat, algun bibliotecari. Per altra banda, la participació ciutadana ha aportat la seua saviesa a un cartell de La Llumde les Imatges. Sense comentaris!

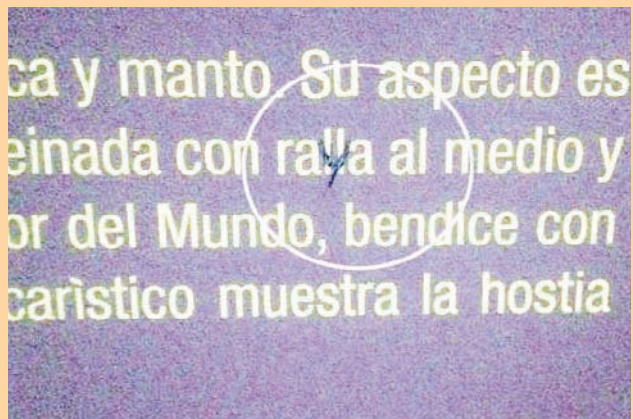

La vida de Benicarló se dedica una especial atención a uno de los iconos más emblemáticos y genuinos de la valenciano: la imagen de Cristo como el Salvador, difundido gracias a las creaciones magistrales de Juanes. El pintor configuró un modelo que se mantuvo con vigencia a lo largo de los siglos y fue repetido e interpretado en infinitas ocasiones.

Este tipo de representaciones muestran a Cristo en posición frontal, vestido con túnica y manto. Su aspecto es el de un hombre joven, de harmoniosas facciones, que porta cabellera larga y rizada, peinada con ralla al medio y arrollada simétricamente a ambos lados de la cabeza. Caracterizado como Salvador del Mundo, bendice con su mano derecha y en la izquierda porta el globo terráqueo. Como Salvador Eucarístico muestra la hostia sagrada y el santo cáliz de la cena.

Los prototipos creados por Juanes funden sus raíces en el Renacimiento italiano conjugando modelos de artistas como el propio Leonardo da Vinci, que llegaron a Valencia de la mano de artistas que trabajaron en su taller, como Fernando de Llanos y Fernando Yáñez de la Almedina, conocidos como los Hermanos.

Esta talla del Salvador Mudo, realizada por Luis Muñoz hacia 1612-1614, fue concebida para la decoración de la capilla del órgano de la catedral de Valencia y sus diseños fueron realizados por Fernando Yáñez de la Almedina. Como puede apreciarse al compararlo con el grabado de Wencellaus Hollar, fechado en 1660, Yáñez tomó como modelo un Salvador Mudo pintado por Leonardo da Vinci, localizado actualmente en una colección privada. Se trata de un perfecto testimonio de que los modelos de Leonardo llegaron a una cronología muy temprana al Reino de Valencia, quedando incardinados y perdurando a lo largo de los siglos como demuestran

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

textEL LECTOR

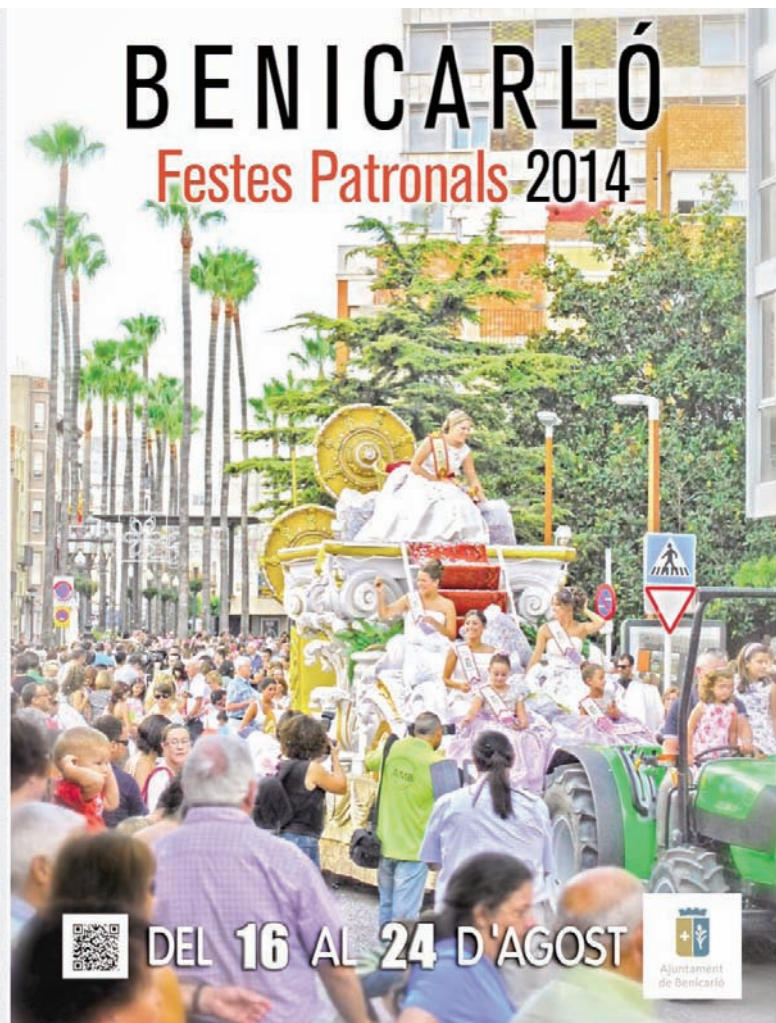
Sóc conscient que dir alguna cosa sobre La Veu de fa dues setmanes no tindria massa sentit. No en té en general aquesta pàgina, compte vosté amb quinze dies de retard! El meu compromís epistolar però és ferm i atés que no l'he vista per ací aquestes festes, li'n faré alguns cèntims. No és que haja sortit massa de casa, tinc una edat –prop de dos- i no m'agrada sortir a les nits, trasnochar que en diem. Una miqueta els bous de matí, un parell de voltes a les nits, tres sopars o quatre... i poca cosa més. Les festes són per als joves, uns joves que avui dia poden tornar a casa quan ja s'ha fet de dia, dormir fins l'hora de sopar i sant tornem-hi a la marxa. Potser en fan un gra massa. La xalera massa vegades s'acaba amb una ingesta d'alcohol excessiva i amb les conseqüències habituals d'aquestes situacions.

Dissabte passat, fart de tants de bous, vaig anar-me'n a pegar una volteta de matí manyana. Em vaig trobar alguna que altra vomitada (sí, és així) abans d'abandonar el casc urbà, però quan vaig arribar davant del col·legi Martínez Ródenas em vaig quedar parat. Nostre Senyor del Cell! El terra apareixia tot cobert de vidres, gots, ampolles i merda en general. Em van vindre al pensament aquells que es van presentar a les anteriors eleccions demanant un botellódromo. Igual tenien raó. Em vaig endinsar armat de valor en aquella jungla de brutícia i perill. Gots de litre, vodka, molta vodka de colorins, en general beguda barata, d'aqueixa que deu donar unes ressagalles amb ardera. Buf! No en van tindre prou d'embrutar el carrer sinó que el pati de l'escola també estava sembrat sobretot de vidres trencats. Quan vaig tornar de passejar ja estava tot net, suposo que preparat per a la nit següent. Ai els pares i mares si en tenen de faena!

El que li deia. Amb això dels bous potser se'n fa un gra massa. Per un costat trobo que sis dies de bous són molts de dies. Fa molt de poble tant de bou i tant de bou. A més, enguany la cosa s'ha posat especialment dura i no s'ha permés que en les entrades regulara el bestiar cap matí, amb el consegüent disgust de la concurrència que s'havia alçat d'hora amb la il·lusió de passar –que menys- un quart o mitja horeta amb els animals pel carrer. Però no, fotografies dels municipals, de la policia autonòmica, denúncies, amenaces i mal rotllo en general. Per sort no ha pres mal ningú amb certa consideració. Revolcons, samarretes esgallades i algun esglai i avant. Per cert, a l'entrada dels bous embolats haguera pogut passar un desgràcia. Es van amollar els animals sense llençar el corresponent coet i a la baixada pel camí la Mar era

BENICARLÓ

Festes Patronals 2014

Festes Patronals de Benicarló. Vine i disfruta-les

de vore xiquets que s'amagaven quan els bous ja eren ben prop i vells mirant de trobar un forat on refugiar-se. Sempre hi ha problemes amb els espectacles taurins, sempre. Ara, crega'm, no hi ha cap festa que moga més gent. Si n'hi havia de personal per aquella vora mar la nit de dijous passat!

Però per a gent pel poble la nit de dissabte. En la vida havia vist tan animat Benicarló. Ni a falles ni solfes. Un encert de la comissió de festes programar la mascletà de nit. No hi havia lloc a cap terrassa de cap bar, no hi havia cap restaurant on poder sopar. La manca de previsió de qui fóra va fer que alguns cotxes es quedaren molta estona sense poder-se manejar al mig del carrer Pius XII només acabat l'espectacle pirotècnic (dic aquesta cursileria per no repetir mascletà). Sort que els conductors s'ho van agafar amb filosofia i van optar per apagar el motor del vehicle fins que va escampar una mica la cosa.

Confio, senyora Garcia, tornar la propera setmana amb la línia habitual de comentar-li tot allò que em ve al pensament sobre tot el que han publicat al seu pamflet.

PROMOCIÓ NÀUTICA A BENICARLÓ I PENÍSCOLA

text NAT LIA SANZ

L'Estació Nàutica Benicarló-Peníscola ja té perfilades les activitats de la pròxima Festa del Mar que tindrà lloc a finals d'agost. La setmana gran començarà aquest cap de setmana amb la regata Ciutat de Benicarló i comptarà amb nombroses activitats nàutiques.

D'altra banda, entre l'1 i el 5 de setembre, es tornaran a celebrar les jornades de promoció dels esports nàutics que tan bons resultats van donar en anteriors edicions. Les

activitats se celebraran en horari de matí a la platja Sud de Peníscola. Una excel·lent oportunitat de portar a terme activitats nàutiques a preus populars. Es tracta d'activitats com paddle surf, kayak, bautismes de vela lleugera, bautismes de vela de creuer o bautismes de busseig. El dia 5 de setembre a la nit es presentarà la regata Mandarin's cup i es lliuraran els premis de la regata Ciutat de Benicarló. Finalment, els dies 6 i 7 de setembre la festa del mar arribarà a la seua fi amb la celebració de la V Regata Mandarin's Cup Ciutat de Peníscola, una regata que es podrà seguir a dalt d'una embarcació de passatgers el mateix dissabte, mentre que el diumenge es lliuraran els premis.

Celebrat el III Torneig de Basquet 3x3 en cadira “Siéntate y pasa”

text i foto VICENT FERRER

Es va celebrar a la pista esportiva del Col·legi La Salle de Benicarló el III torneig de bàsquet 3x3 “Siéntate i pasa”, que va estar obert a tot tipus de públic doncs es tractava de treballar l'aspecte integrador i la inclusió social del col·lectiu de la discapacitat. Com en edicions anteriors, la participació va ser important, van ser moltes persones les que es van inscriure per a gaudir d'aquest esport que tant agrada als joves i que cada dia compta amb més adeptes al mateix.

El matí va començar una mica fred anímicament però, a mesura que van anar jugant-se partits, la gent va animar-se i el temps atmosfèric va voler acompanyar-nos amb un sol esplèndid. Indicar que Julia Rodríguez Baza, Dama de les Festes Patronals de l'Associació de Persones amb Discapacitat COCEMFE MAESTRAT, va ser l'encarregada de llançar la pilota a l'aire per a començar l'esdeveniment com també l'encarregada de lliurar els trofeus en acabar el mateix.

Sis equips, d'un màxim de quatre jugadors, es van donar cita per a conquerir el torneig, tots van lluitar amb ganes per emportar-se a casa la copa del vencedor. Ramón Meseguer, Miguel Sánchez i Gemma Ginovart, van ser els que millor van jugar i es van emportar el triomf final. Felicitats.

La competició va estar organitzada per l'Associació de Persones amb Discapacitat COCEMFE MAESTRAT i el seu CLUB BAMESAD i va ser dirigida magistralment per Esther Santos amb la col·laboració d'algunes persones que, com sempre, es van oferir desinteressadament per a realitzar tasques que, al cap i a la fi, beneficien el transcórrer de la

competició.

Pel Col·legi de la Sallé, lloc on es va jugar aquest torneig, van passar alguns polítics dels quals conformen la Corporació Municipal de l'Ajuntament de Benicarló, gest que van agrair els organitzadors per l'ajuda que brinden a l'Associació i al Club i així per a poder dur a terme aquest torneig que forma part de les activitats programades per a les Festes Patronals de la ciutat. Donar les gràcies als Lasalianos que molt generosament van prestar les instal·lacions esportives on es va disputar aquesta activitat de Bàsquet en cadira.

Tots els participants es van emportar un obsequi, als tres primers equips se'ls va lliurar una bonica copa, així com al més veterà i al més jove dels competidors. Fins a l'any que ve. Enhorabona, una vegada més, per aquesta bonica iniciativa.

El juvenil A del Benicarló Base Futbol va golejar el Vinaròs CF

text i foto VICENT FERRER

Dissabte passat a les 18.00 hores, en el Municipal Àngel Alonso, es va disputar un partit amistós entre el juvenil A de el Benicarló Base Futbol i el del Vinaròs C.F., amb motiu de les Festes Patronals. Els benicarlondos van sumar una clara golejada davant el seu gran rival comarcal en acabar el partit amb un marcador de 6-0.

Els gols de l'equip Roget del Maestrat van ser marcats per Gonzalo (2), Miguel (2), Franco i Albalate.

Pel que fa al CD Benicarló, aquest dissabte 30, a les 20.00 hores, en el Municipal Àngel Alonso, disputarà el seu últim partit de pretemporada, davant el Sant Jordi que milita en la Primera Regional.

Foto arxiu juvenil passada temporada.

Disputada la Milla Urbana i el Cros de Festes

text i foto VICENT FERRER

Es va disputar en un circuit pels carrers de Benicarló la XXIX Milla Urbana i el XXXVI Cros de les Festes Patronals, que va aconseguir congregat a molt públic en les zones centrals del mateix. Proves organitzades pel Club Atletisme Baix Maestrat.

El guanyador de la milla va ser el basc Endika Donnay que va trencar el domini marroquí de les últimes edicions, al mateix temps que va fer doblat en imposar-se també una hora abans en el cross. La milla es va disputar donant quatre voltes al Passeig de Ferreres Bretó, amb eixida des de l'Ajuntament i meta a l'entrada de la Plaça Constitució. D'eixida ja es va formar un trio de corredors que van imprimir un alt ritme, però en la segona volta el basc va realitzar un canvi de ritme al que no van poder seguir els altres dos atletes, guanyant la prova amb avantatge. En femines, que van córrer al costat dels homes en haver-se presentat en línia d'eixida solament tres atletes, la guanyadora va ser Nuria Ortells de Sant Jordi.

Pel que fa al cros Endika Donnay es va imposar a la resta en prova molt virada després del disseny del carrer sobre la Plaça Constitució, amb terra i ciment. En femines va guanyar Carla Masip de l'Esportiu Vinaròs.

Vicent Ferrer i Julià

Vicent Ferrer i Julià

Fira de l'Associació d'Artesans de Benicarló a festes

text REDACCI fotos JES S MAESTRO

L'Associació d'Artesans de Benicarló va organitzar una fira durant les festes de Benicarló, esdeveniment que va tindre lloc a la plaça Mestres del Temple el dia 19 d'agost.

A més de múltiples paradetes amb els productes artesanals, algunes associacions van oferir activitats al espai central de la fira, com per exemple el refugi SOSCAN, que va organitzar un Taller de magdalenes per a gossos i confecció de gossets de feltre.

